

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D., ve věci

žalobci: a) VYKRUT zahradní služby a.s., IČ 03921921
 sídlem Pavlovova 3048/40, 700 30 Ostrava – Zábřeh
 b) Gardenline s.r.o., IČ 27263827
 sídlem Šeříková 405/13, 412 01 Litoměřice
 oba zastoupeni advokátem Mgr. Martinem Horákem
 sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
 sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti: Městská část Praha 5
 sídlem nám. 14. října 1381/4, 150 22 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2022, č. j. ÚOHS-40770/2021/162/LKa,
sp. zn. ÚOHS-R0176/2021/VZ,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení.

1. Rozhodnutím osoby zúčastněné na řízení (dále také „zadavatel“) ze dne 8. 6. 2021 byla „Společnost Praha 5“, kterou tvoří za účelem získání veřejné zakázky na základě „Společenské smlouvy“ ze dne 22. 3. 2021 žalobce a) a žalobce b), vyloučena ze zadávacího řízení nadlimitní veřejné zakázky „Úklid a údržba zeleně na Praze 5“, a to z důvodu, že neprokázala splnění technické kvalifikace požadované zadávacími podmínkami. Proti rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení podali žalobci námitky, které zadavatel rozhodnutím ze dne 7. 7. 2021 odmítl.
2. Dne 19. 7. 2021 podali žalobci k žalovanému návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, ve kterém požadovali, aby žalovaný zrušil rozhodnutí zadavatele o námitkách. O tomto návrhu rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 10. 2021, č. j. ÚOHS-35140/2021/500/Alv, sp. zn. ÚOHS-S0274/2021/VZ, a to tak, že:
 - výrokem I. zastavil správní řízení v části týkající se 1) nevyhovění žádostem o poskytnutí zpráv o hodnocení nabídek ze dne 1. 4. 2021 a 3. 5. 2021; 2) tvrzeného preferování jiného účastníka zadávacího řízení; 3) údajně možného různého výkladu bodu 5.4.1. „Seznam významných služeb“ zadávací dokumentace, a to podle § 257 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky;
 - výrokem II. zamítl návrh žalobců v části směřující proti 1) vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení; 2) nepřiměřenému postupu zadavatele při objasňování nabídky; 3) nereagování na žádost o poskytnutí zpráv o hodnocení nabídek ze dne 23. 5. 2021; 4) nepřezkoumatelnosti rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 7. 7. 2021, a to podle § 265 písm. a) ZZVZ, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
3. Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci rozklad. Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 6. 1. 2022, č. j. ÚOHS-40770/2021/162/LKa, sp. zn. ÚOHS-R0176/2021/VZ, rozklad žalobců dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zamítl a rozhodnutí žalovaného potvrdil.

II. Obsah žaloby

4. Žalobci se domáhají zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítají, že výrok I. prvostupňového rozhodnutí je nadbytečný a nedůvodný. Nejednalo se o samostatné návrhy žalobců. Veškerá podání žalobců nesměřovala proti zadávacím podmínkám, ale proti jejich aplikaci zadavatelem. Existence výroku I. zakládá překážku věci rozhodnuté. Prvostupňové rozhodnutí je ve výroku II. překvapivé a rozporné s rozhodovací praxí žalovaného. Informace vztahující se ke způsobu prokazování kvalifikace dodavatele „CENTRA – CDV služby“, jejímiž společníky jsou společnosti CENTRA a.s. a CDV služby, s.r.o., jsou zásadní. I tento dodavatel prokazoval, stejně jako žalobci, svou kvalifikaci souborem smluv v určitém časovém období. Referenční plnění realizovaná samostatně jednotlivými žalobci ve svém souhrnu taktéž naplňují zadávací podmínku požadované technické kvalifikace, přesto byli žalobci ze zadávacího

řízení vyloučení. Žalobci neměli možnost podat námitky proti postupu zadavatele při hodnocení nabídky dodavatele CENTRA – CDV služby, neboť zadavatel ve vztahu k této nabídce neučinil do doby vydání pravomocného rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobce žádný relevantní úkon. Není pravdou, že by zadávací dokumentace nepřipouštěla jiný výklad než ten, který učinil žalovaný. Text předmětné zadávací podmínky nestanoví, že by finanční objem 40 mil. Kč mělo splňovat jakékoli samostatné plnění. Navíc výklad žalobce umožňuje účast většího počtu dodavatelů relevantního trhu. Napadené rozhodnutí je v rozporu s obsahem správního spisu a se skutečnostmi, které v průběhu správního řízení vyšly najevo. Zadavatel žádal objasnění toliko části předkládaného referenčního plnění. Žalobce se tak mohl legitimně domnívat, že zbývající část nedotazovaného plnění byla zadavatelem akceptována. Zadavatel měl žalobce vyzvat k předložení dalších referencí. Správní rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, jejich vydáním bylo hrubě zasaženo do hmotných i procesních práv žalobce.

5. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Dodává, že výrokem I. prvostupňového rozhodnutí bylo rozhodnuto o částech návrhu žalobců, jimž nepředcházely řádné a včasné námitky. Žalovaný se tak částí namítaných skutečností nemohl věcně zabývat, a tudíž řízení o nich zastavil. Skutečnost, že žalovaný z opatrnosti námitku žalobců o různosti výkladu bodu 5.4.1. „Seznam významných služeb“ zadávací dokumentace interpretoval dvěma způsoby a tak ji taky projednal, jde pouze k jejich dobru. Žalobci nahradili „větší“ referenční zakázku sečtením více „menších“ zakázek žalobce b), které však nebyly realizovány vůči jednomu zadavateli. Takový postup neodpovídá smyslu nastaveného kvalifikačního předpokladu, neboť neprokazuje, že žalobci mají zkušenosti s realizací zakázky většího (zadavatelem požadovaného) rozsahu. Vymezení technického kvalifikačního předpokladu vylučuje možnost sčítání kvalifikace. Předmětem správního řízení nebylo pochybení při posuzování kvalifikace dodavatele CENTRA – CDV služby, nýbrž důvody vyloučení žalobců ze zadávacího řízení. I pokud by dodavatel CENTRA – CDV služby kvalifikován nebyl, nemůže to ničeho změnit na řešení otázky, zda kvalifikaci splnili žalobci. Samotní žalobci uznali, že služby žalobce b) neobsahují službu plnící požadavek zadavatele co do finančního objemu. Ustanovení zadávací dokumentace o kritériích kvalifikace nelze vykládat proti zjevně projevené vůli zadavatele, a to ani s poukazem na uplatnění širší hospodářské soutěže. Není pravdou, že by zadavatel měl od žalobců požadovat předložení dalších referencí. Platí pouze to, že pokud dodavatel nahradí původní referenci referencí novou, je v zájmu zadavatele, aby takovou změnu připustil. Ani jedna z nově předložených referenčních zakázek žalobců nesplňovala zadavatelem stanovené zadávací podmínky. Seznam významných služeb, zahrnující 16 zakázek, neobsahoval zakázky odpovídající požadavkům zadavatele. U zakázek „Pernštejn“ a „Slatiňany“ žalobci nerozptýlili pochybnosti zadavatele a splnění technické kvalifikace neprokázali.
6. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Věcný nesouhlas s rozhodnutím o námitkách neznamená jeho nepřezkoumatelnost. Tvzení žalobců o tom, že zadavatel preferoval jiného účastníka zadávacího řízení, je založeno na nepodložených informacích z článku, ve kterém zjevně došlo k administrativní chybě. Zakázky VYKRUT zahradní služby a.s. nesplňovaly definici významné služby dle bodu 5.4.1. zadávací dokumentace, neboť žádná služba nesplňovala požadovaný finanční objem, což uvedli v nabídce i samotní žalobci, navíc neodpovídala ani obsahově (komplexní plnění zahrnující všechny prvky požadované zadávací dokumentací). Účelové skládání či sčítání

plnění realizovaných v rámci různých zakázek pro různé objednatele zde není možné, neboť smysl daného kvalifikačního předpokladu by zde nebyl zachován. Předmětem správního přezkumu nebyla nabídka dalšího účastníka CENTRA – CDV služby. Žalobci v žalobě popisují skutečnosti, které se dozvěděli z protokolu z jednání komise č. III ze dne 28. 6. 2021, nicméně už dále nepopisují, z jakého důvodu proti nim nepodali námitky. V případě referencí CENTRA – CDV služby se jednalo o kontinuální plnění pro jednoho objednatele, byť na základě rámcové smlouvy a na ni navazujících objednávek, nebo na základě více smluv. V případě zakázek žalobce b) se však jednalo o různé reference pro různé objednatele. Neobsahovaly tedy stejný předmět plnění, nenavazovaly na sebe, nesměřovaly k naplnění stejného účelu a nebyly realizovány pro jednoho objednatele. Zadavatel nebyl povinen sdělovat žalobcům svůj závěr o tom, že reference nesplňuje technickou kvalifikaci, v žádosti o objasnění a žádat je o jinou referenci.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí předsedy žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
8. Soud se v první řadě zabýval námitkami nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí. K těmto obecně vzneseným námitkám soud poznamenává, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Jelikož tedy žalobci uplatňují uvedené námitky zcela nekonkrétně, může na ně soud reagovat taktéž pouze v obecné rovině. Zdejší soud přitom neshledal, že by rozhodnutí předsedy žalovaného a jemu předcházející řízení trpěla naříkanými vadami. Za rozhodnutí, které je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, se obecně považuje takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jak správní orgán o věci vlastně rozhodl, případně je-li zásadní rozpor mezi výrokem a jeho odůvodněním či není vůbec zřejmé, co je ještě výrok a co už odůvodnění rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 4 As 104/2019-50). Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil své úvahy a předložil konkrétní ucelenou argumentaci oponující argumentaci žalobců. Jeho závěry jsou logické, srozumitelné a vzájemně slučitelné. Ostatně žalobci proti těmto závěrům v žalobě brojí konkrétní argumentací, a soudu proto nic nebrání v tom, aby správnost těchto úvah věcně posoudil.
9. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatečné odůvodnění může být dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz obdobně k rozhodovací činnosti správních

soudů např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v odvolání (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007-58; ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS; či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74).

10. Předseda žalovaného se podle zdejšího soudu vypořádal se všemi námitkami žalobců vznesenými v rozkladu, a byť neodpověděl explicitně na každé dílčí tvrzení, z odůvodnění napadeného rozhodnutí jako celku je zřejmé, proč námitky nepovažoval za důvodné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publ. pod č. 689/2005 Sb. NSS, *a contrario*). S ohledem na obsáhlost a rozsah podání žalobců ve správním řízení má soud za to, že nelze po žalovaném spravedlivě požadovat, aby se s ohledem na požadavky na srozumitelnost rozhodnutí a hospodárnost řízení vyjadřoval ke každému dílčímu tvrzení žalobců, mnohdy nesouvisejícímu s předmětem správního řízení (k tomu viz dále). Podstatné je, že žalovaný vystihl podstatu věci. Institut nepřezkoumatelnosti není přípustné libovolně rozšiřovat a vztahovat jej i na situace, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty uplatněné námitky, popř. se dopustí dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Navíc ze samotného obsahu žaloby a vymezení (věcných) žalobních bodů bezpečně plyne, že napadené i jemu předcházející rozhodnutí bylo pro žalobce dobře srozumitelné a nosné důvody napadeného a jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí byly pro žalobce dostatečně zřetelné.
11. Stejně jako reakce soudu na konkrétní žalobní námitky, tak i reakce předsedy žalovaného na konkrétní námitky rozkladu, je, co do šíře odůvodnění, spjata s otázkou hledání míry. Povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každé tvrzení. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští Ústavní soud (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09) i Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72). Takový postup je vhodný zejména u velmi obsáhlých podání, nebo podání značně nepřehledně až chaoticky odůvodněných. Opačný postup by mohl vést až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. To znamená, že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí odvolací orgán prezentuje od názoru odvolatele odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval, že „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012-50, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013-30, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013-50). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou

způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. náleze ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.

12. Soud zdůrazňuje, že taktéž nebude reagovat na každé dílčí tvrzení žalobců, neboť takový postup by zjevně vedl k úplnému zamlžování podstaty věci a zaplavení řízení informacemi, které nejsou pro danou věc stěžejní. Žalobci totiž v rámci svých podání nejen před soudem, ale i před žalovaným zjevně brojí proti většině postupů a tvrzení zadavatele i žalovaného, a to bez ohledu na to, zda se jedná o nosné důvody rozhodnutí či vůbec skutečnosti spadající do předmětu řízení. Soud rozhodně nemá v úmyslu prohlubovat tento stav, který vede k neustálé recyklaci týchž námitek a postupnému nabalování méně a méně podstatných informací. Zaměří se proto na skutečnosti, které jsou pro danou věc skutečně podstatné, a posoudí primárně, zda byly naplněny důvody pro vyloučení žalobců ze zadávacího řízení a zda žalovaný postupoval v řízení o návrhu žalobců v souladu se zákonem, respektive zda jsou jím vydaná rozhodnutí v souladu se zákonem. Ke skutečnostem zcela marginálním se vyjádří pouze ve stručnosti.
13. Soud přistoupil k přezkumu žalobní námitky směřující proti nadbytečnosti a nedůvodnosti výroku I. prvostupňového rozhodnutí, který byl napadeným rozhodnutím potvrzen. S ohledem na výše uvedené soud poznamenává, že i tento výrok je důsledkem obsáhlosti a nepřehlednosti žalobci namítaných skutečností.
14. Tvrzení žalobců o tom, že veškerá jejich argumentace uvedená v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele byla argumentací směřující proti jejich vyloučení ze zadávacího řízení, nikoli samostatným návrhem, je uvedeno až *ex post*, a to v rozkladu a žalobě. V této souvislosti je nutno podotknout, že návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele lze ve smyslu § 250 odst. 1 ZZVZ podat proti všem úkonům zadavatele, a tedy i 1) proti nevyhovění žádostem o poskytnutí zpráv o hodnocení nabídek, 2) proti úkonům spočívajícím v preferování jiného účastníka zadávacího řízení, či 3) proti zadávací dokumentaci připouštějící různý výklad. Rozhodoval-li žalovaný o návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, byl povinen řádně vypořádat všechny stěžejní námitky vznesené žalobci. Návrh žalobců byl obsáhlým podáním obsahujícím celou škálu tvrzení napříč zadávacím řízením. V důsledku toho žalovaný z procesní opatrnosti, vázán požadavkem přezkoumatelnosti jím vydaného rozhodnutí, jakož i požadavkem klientského přístupu (srov. § 4 odst. 1 správního řádu), posoudil některá tvrzení jako samostatné námitky/návrhy směřující proti jiným úkonům, resp. opomenutím zadavatele, než je vyloučení ze zadávacího řízení.
15. Poté, co žalovaný identifikoval jednotlivé námitky návrhu, byl povinen zabývat se otázkou, zda byla naplněna základní podmínka pro to, aby se mohl těmito částmi návrhu věcně zabývat. Takovou podmínkou je splnění povinnosti navrhovatele před podáním návrhu podat zadavateli řádně a včas námitky ve smyslu § 241 a násl. ZZVZ. Řádnost a včasnost podaných námitek je přitom nutné posuzovat zejména s ohledem na jejich obsah a dodržení lhůty pro jejich podání. Nepředchází-li návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů

zadavatele řádně a včas podané námitky, je žalovaný povinen dle § 257 písm. h) ZZVZ řízení zastavit.

16. S ohledem na skutečnost, že proti tvrzeným pochybením zadavatele [viz výše uvedené body 1) až 3)] žalobci nebrojili řádně a včas námitkami směřovanými k zadavateli (srov. § 241 a násl. ZZVZ), postupoval žalovaný v souladu s § 257 písm. h) ZZVZ, jestliže řízení o této části návrhu zastavil. Co se týče námitky, podle níž zadavatel preferoval jiného účastníka řízení, tu žalobci neuvedli v námitkách proti vyloučení ze zadávacího řízení směřovaných k zadavateli, a proto k nim žalovaný v rámci posuzování předmětného návrhu na přezkum úkonů zadavatele v souladu s § 251 odst. 4 ZZVZ nepřihlédl. Tvrzení žalobců připouštějící možnost různého výkladu zadávací dokumentace (srov. str. 8 návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele) v části stanovící podmínky technické kvalifikace je pak nejen opožděné, ale i zjevně účelové. Žalovaný má možnost připustit námitky proti vymezení zadávacích podmínek i po uplynutí lhůty pro podání námitek, vyvstane-li určitá nejasnost jejich výkladu až ve fázi posouzení či hodnocení nabídek. Taková situace však v projednávané věci nenastala, přičemž ani žalobci její vznik netvrdí. Naopak, žalobci si stojí za tím, že nebrojí proti zadávací dokumentaci, nýbrž toliko proti její aplikaci zadavatelem.
17. Nelze přisvědčit žalobcům v tom, že by výrok I. prvostupňového rozhodnutí vytvořil překážku věci rozhodnuté, protože by výrokem II. prvostupňového rozhodnutí došlo ke dvojímu rozhodnutí v téže věci. Žalovaný nerozhodl o jedné námitce žalobců dvojím způsobem, tedy tak, že by řízení o ní zastavil a následně ji posoudil věcně. Žalovaný pouze z procesní opatrnosti vyhodnotil určité tvrzení žalobců jednak jako námitku směřující proti vyloučení ze zadávacího řízení a jednak jako námitku směřující proti jiné skutečnosti zadávacího řízení. Takový postup, byť se může zdát žalobcům nadbytečný, není v rozporu se zákonem a nezasahuje jakkoli do práv žalobců. Žalovaný chtěl zjevně předejít situaci, kdy by žalobci po vydání prvostupňového rozhodnutí v řízení, ve kterém nebyli úspěšní, účelově *ex post* v rámci opravného prostředku využili určitá tvrzení z návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, interpretovali je jako samostatné námitky/návrhy, které žalovaným nebyly vypořádány a namítali nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí.
18. Stejně tak soud nepřisvědčuje tvrzení žalobců o tom, že není možné vyčlenit část jejich návrhu a rozhodnout o něm samostatným výrokem. Takový postup je nejen běžnou součástí rozhodovací praxe žalovaného, nýbrž i nutným důsledkem povinnosti správního orgánu zcela vyčerpat předmět řízení. Nelze-li pak o některé části návrhu rozhodnout věcně, nezbývá než řízení o ní zastavit.
19. Jádrem sporu mezi stranami je otázka aplikace minimální úrovně požadovaného předpokladu technické kvalifikace, definované zadavatelem v čl. 5.4.1. zadávací dokumentace, na předložení seznamu významných služeb za poslední tři roky před zahájením zadávacího řízení, svědčícím o „poskytnutí alespoň 2 významných služeb, které zahrnovaly realizaci komplexní a nepřetržité údržby venkovní zeleně veřejných prostranství, a to minimálně po dobu 12 měsíců a v rozsahu minimálně 40 mil. Kč bez DPH za 12 po sobě jdoucích měsíců. Součástí plnění takové zakázky musely být venkovní úklidové práce“. Dle žalobců je tento požadavek možno naplnit souborem samostatně realizovaných referenčních plnění, která ve svém souhrnu dosahují objemu 40 mil. Kč bez DPH. Dle žalobců pro splnění technické kvalifikace není rozhodné, zda je zakázka dodavatelem

realizována pro jednoho objednatele nebo pro objednatelů několik. Rozhodující je toliko celkový objem – soubor plnění. Žalovaný je naopak ve shodě se zadavatelem toho názoru, že uvedený kvalifikační požadavek lze naplnit předložením alespoň dvou zakázek, z nichž každá bude kumulativně splňovat uvedené požadavky na obsah, časový rámec a finanční objem.

20. Ačkoliv žalobci opakovaně uvádí, že jejich námitky nesměřují proti zadávacím podmínkám, nýbrž toliko proti jejich aplikaci zadavatelem, z povahy jejich argumentace jasně vyplývá, že soud musí v první řadě postavit najisto otázku interpretace předmětné zadávací podmínky a teprve poté hodnotit zákonnost zadavatelem provedené aplikace ve vztahu k žalobcům.
21. Dle názoru zdejšího soudu rozhodně nelze souhlasit se žalobci, že by minimální úroveň kvalifikačního předpokladu definovaná zadavatelem v článku 5.4.1. zadávací dokumentace připouštěla předložení vícero plnění, která ve svém souhrnu naplňují stanovené požadavky. V takovém případě by zadavatel nepožadoval v zadávací podmínce „*poskytnutí alespoň dvou významných služeb*“, neboť by bylo lhostejno, zda požadavek na plnění o objemu 40 mil. Kč bez DPH v období 12 po sobě jdoucích měsíců splní jedna nebo např. 20 různých zakázek. Co se však týče hodnocení technické způsobilosti dodavatele, je zcela zásadní, zda dodavatel v průběhu 12 měsíců realizuje několik různých menších zakázek pro různé objednatele, či zda je schopen realizovat jednu rozsáhlou zakázku pro jednoho objednatele o objemu 40 mil. Kč bez DPH.
22. Stejně tak je třeba poukázat na formulaci druhé věty citované podmínky, hovořící o tom, že součástí plnění „*takové zakázky*“ musí být venkovní úklidové práce. Daná formulace rovněž svědčí o tom, že každé referenční plnění musí kumulativně splňovat požadavky stanovené zadávací dokumentací, tj. časové období jeho realizace, finanční objem a požadovaný obsah, jenž musí zahrnovat i venkovní úklidové práce. Pokud by se zadavatel spokojil s předložením souboru plnění, která by ve svém souhrnu naplňovala stanovené předpoklady, nedávala by druhá věta citované zadávací podmínky smysl. V takovém případě by požadavek na venkovní úklidové práce nesměřoval na „*takovou zakázku*“, nýbrž na „*taková plnění*“, či „*takové zakázky*“.
23. S ohledem na povahu a rozsah prací, které měly být předmětem veřejné zakázky, je požadavek zadavatele na to, aby dodavatel měl zkušenosti s plněním (alespoň dvou) rozsáhlých zakázek, zcela pochopitelný a oprávněný. Technická způsobilost dodavatele, který má zkušenosti s plněním velkého počtu menších zakázek, není srovnatelná s technickou způsobilostí dodavatele, který je schopen realizovat jedinou zakázku daného obsahu ve finančním objemu 40 mil. Kč bez DPH.
24. Jelikož o výkladu zadávací dokumentace dle názoru zdejšího soudu není pochyb, není relevantní námitka žalobců, že jejich výklad připouští v zadávacím řízení účast většího počtu dodavatelů relevantního trhu. Takové kritérium by mohlo být bráno v potaz teprve v případě, že by zadávací dokumentace připouštěla více výkladů. Stejně tak nelze přisvědčit námitce žalobců o tom, že výklad zadávací podmínky nemůže jít k tíži žalobců. Výklad zadávací podmínky je nutno provádět tak, aby co nejlépe odpovídal jazykovému a logickému významu dané formulace a smyslu nastaveného požadavku. Je třeba respektovat oprávněný zájem zadavatele na tom, aby bylo plnění takto rozsáhlé veřejné zakázky (předpokládaná hodnota 322 mil. Kč bez DPH) zajištěno takovým dodavatelem, který má zkušenosti, resp. i potřebnou technickou kapacitu, s projekty odpovídajícími svým obsahem i rozsahem předmětné veřejné zakázce. Zdejší soud má za to, že porozumění

požadavku technické kvalifikace obsaženému v zadávací dokumentaci tak, aby co nejvíce odpovídal smyslu a účelu zadávacího řízení, bylo v možnostech dodavatelů a nekladlo na ně nepřiměřené požadavky. Nejsou-li žalobci dodavatelem, který požadované zkušenosti má, nelze než konstatovat, že stanovené podmínky technické kvalifikace nesplňují.

25. S ohledem na protichůdná tvrzení žalobců napříč návrhy obsaženými ve správním spisu, v rámci kterých žalobci na jednu stranu uvádí, že jejich námitky nesměřují proti zadávacím podmínkám, na druhou stranu hovoří o tom, že „nelze vyloučit, že předmětné vymezení 5.4.1 technické kvalifikace připouští různý výklad“, soud pro úplnost doplňuje, že pro případy nejasností týkajících se zadávací dokumentace zakotvuje ZZVZ v § 98 institut vysvětlení zadávací dokumentace, o něž může dodavatel v zákonem stanovené lhůtě zadavatele požádat. Účastník zadávacího řízení je také oprávněn podat v souladu s § 241 a násl. ZZVZ námitky proti zadávacím podmínkám, má-li za to, že zadavatel při jejich stanovení nepostupoval v souladu se zákonem. V projednávané věci však žalobci uvedených institutů nevyužili, a nemohou proto v pozdějších fázích namítat netransparentnost a nejednoznačnost stanoveného požadavku. Nutno podotknout, že dodavatel je odpovědný za to, že zadávacím podmínkám věnuje náležitou pozornost a je v zadávacím řízení dostatečně bdělý, co se týče ochrany svých procesních práv.
26. Z obsahu podání jednotlivých účastníků řízení plyne, že mezi nimi v podstatě není sporu o tom, že k prokázání technické kvalifikace mohly být použity rámcové smlouvy. Zdejší soud dává žalobcům za pravdu v tom, že na základě rámcových smluv nedochází přímo k zadávání jednotlivých dílčích plnění. Předmětem rámcové dohody je dle § 131 ZZVZ skutečně teprve stanovení podmínek, za nichž budou uzavírány jednotlivé smlouvy na konkrétní plnění, jež typicky budou mít charakter veřejné zakázky. V rámcové dohodě lze tedy předem upravit vzájemná práva a povinnosti zadavatele a dodavatele příslušného plnění pro případ, že s dodavatelem bude nakonec smlouva na konkrétní plnění uzavřena. Postup s využitím rámcové dohody je postupem rozpadajícím se do dvou na sebe navazujících fází. Zadavatel v první fázi zvolí jednoho nebo více uchazečů, s nimiž uzavře rámcovou dohodu. Následně ve druhé fázi na základě takto uzavřené rámcové dohody zadává jednotlivá dílčí plnění. Teprve tehdy tedy dochází k uzavírání dílčích realizačních smluv. Avšak ze skutečnosti, že realizace rámcové dohody neznamena přímou realizaci plnění, nevyplývá, že by rámcovou dohodou (ve spojení s navazujícími dílčími objednávkami/fakturami) či více takovými dohodami nemohl účastník zadávacího řízení prokazovat realizaci jedné dodávky ve formě kontinuálního plnění. Stejně jako jedna „rámcová dohoda“ nemusí nutně znamenat jednu „veřejnou zakázku“, tak ani jedna „dodávka“ požadovaná zadavatelem v zadávacích podmínkách nemusí nutně znamenat jednu „smlouvu“. Mezi těmito pojmy nelze shledávat přímý vztah.
27. Překážkou pro prokázání daného kvalifikačního kritéria dle názoru soudu není větší počet uzavřených smluv. Z textu daného kvalifikačního kritéria ani z jeho účelu, kterým je zjevně schopnost realizace nepřetržité údržby venkovní zeleně veřejných prostranství, včetně úklidu, v požadovaném časovém úseku o požadovaném objemu vůči jednomu odběrateli, nevyplývá potřeba realizace daného plnění na základě jednoho smluvního vztahu (ostatně takový požadavek v rámci aplikace zadávací podmínky 5.4.1. na žalobce nekladal ani zadavatel ani žalovaný). Omezující kritérium stanovené zadavatelem nespočívá ve formálním znaku (tj. na základě jediného smluvního vztahu), nýbrž ve znaku materiálním (tj. poskytnutí dodávky jednomu objednateli). Za jednu dodávku pro účely předmětné zadávací dokumentace lze považovat i více dílčích dodávek, které obsahují stejný předmět

plnění, navazují na sebe, směřují k naplnění stejného účelu a jsou realizované pro jednoho objednatele. Průměrný účastník zadávacího řízení tedy měl a mohl očekávat, že obsah pojmu „významná služba“ bude odpovídat výše předestřené interpretaci provedené žalovaným a soudem a že nabídka podaná dodavatelem bude podmínku technické kvalifikace splňovat tehdy, budou-li zadavateli předloženy alespoň dvě reference, z nichž každá bude naplňovat stanovené předpoklady.

28. Soud dává žalovanému i zadavateli za pravdu v tom, že žalobci žádným z předložených plnění neprokázali realizaci jedné dodávky ve formě kontinuálního plnění požadovaného obsahu (komplexní a nepřetržitá údržba venkovní zeleně veřejných prostranství, zahrnující venkovní úklidové práce) a finančního objemu (40 mil. Kč bez DPH) v daném časovém úseku (12 měsíců po sobě jdoucích). Nabídka podaná žalobci tedy nenaplnila předmětný požadavek technické kvalifikace ani formálně, tedy co do textace, ani materiálně, tedy co do jeho účelu.
29. K referenčním zakázkám „SH Pernštejn – vrchnostenská okrasná zahrada“, „Slatiňany – šlechtická škola v přírodě“ a „ZALOŽENÍ BIOCENTER A BOKORIDORŮ NA k.ú. ŠUMICE“, uvádí soud následující. Není pravdou, že by se zadavatel jakkoli upnul k charakteru referencí „SH Pernštejn“ a „Slatiňany“, které byly objednateli vymezeny jako stavební práce. Zadavatel právě využitím postupu objasňování zjišťoval, v jakém rozsahu byla v rámci těchto zakázek prováděna údržba zeleně veřejných prostranství a venkovní úklidové práce. U zakázky „SH Pernštejn“ dospěl z obdržených soupisů od Národního památkového ústavu k závěru, že převážná část plnění spočívala v pracích stavebního charakteru, přičemž samotná údržba zeleně zdaleka nedosahovala částky 40 mil. Kč. Ani zakázka „Slatiňany“ neobsahovala dle zveřejněné smlouvy, zejména položkového rozpočtu a harmonogramu, činnosti „komplexní a nepřetržitá údržba zeleně včetně venkovních úklidových prací“, které by dosahovaly částky 40 mil. Kč. Žalobci proti závěru zadavatele brojí, avšak nepředkládají žádné konkrétní důkazy, které by svědčily o tom, že tato reference sama o sobě zadávací podmínku technické kvalifikace splňuje. Soud proto nepřisvědčil žalobcům v jejich názoru, že zakázky „SH Pernštejn“ a „Slatiňany“ byly zadavatelem posouzeny chybně. Co se týče zakázky „Šumice“, platí, že i v případě, že by tato reference naplnila požadavky zadávací dokumentace na charakter a finanční objem významné služby, nemůže sama o sobě technickou kvalifikaci žalobců prokázat, neboť zadávací dokumentace požaduje předložení alespoň dvou takových významných služeb.
30. Namítají-li žalobci, že v rámci zadávacího řízení byl jimi předložen vždy soubor plnění kompletně realizovaný toliko jedním subjektem, nelze z této skutečnosti bez dalšího dovozovat splnění předpokladu technické kvalifikace. Jak vyplývá ze shora uvedeného, podstatné je, zda byla zakázka realizovaná vůči jednomu zadavateli (nikoli to, zda byla realizovaná jedním a ne více subjekty). Žalobci však nepředložili dvě takové reference, z nichž by každá obsahovala plnění dosahující finančního objemu 40 mil. Kč bez DPH.
31. Dále soud přistoupil k posouzení žalobních námitek brojících proti postupu zadavatele v rámci objasňování některých referenčních plnění. Dle § 46 odst. 1 ZZVZ může zadavatel „pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely“. Již ze samotného znění zákona je bez jakýchkoliv pochyb zřejmé, že výše uvedený postup zadavatele je toliko fakultativní. Platí tedy, že není povinností zadavatele napravovat pochybení či nedůslednosti dodavatelů,

jak potvrdil mimo jiné Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2015, č. j. 10 As 55/2015-46 (rozsudek se vztahuje k dřívější právní úpravě, jeho závěry však lze s ohledem na shodné užití pojmu „může“ vztáhnout i ke stávající právní úpravě). Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku zdůraznil, že břemeno prokázání kvalifikace spočívá v zadávacím řízení na dodavateli. Zadavatel není povinen dodavatele k prokázání kvalifikace vůbec, natož opakovaně, vyzývat. Zadavatel tedy rozhodně nebyl povinen žádat žalobce o předložení dalších referencí, jak se domnívají žalobci.

32. Nelze souhlasit se žalobci ani v tom, že by výzvou k objasnění části předkládaného referenčního plnění plynula zadavateli povinnost žádat žalobce o objasnění případných nejasností i u ostatních referencí. Z postupu zadavatele mohli žalobci usuzovat pouze a jediné, že kritéria technické kvalifikace jako celek jím předkládané reference ve svém souhrnu podle náhledu zadavatele nesplňují. Žádost zadavatele o objasnění tak nemohla v žalobcích vyvolat jakékoli legitimní očekávání, že nedotazovaná část referenčního plnění jím byla akceptována. Zadavateli ohledně ní toliko nevznikly nejasnosti, a to ať už v pozitivním nebo negativním hodnocení jejich souladu se zadávacími podmínkami. Postup zadavatele v této části řízení tedy nebyl netransparentní ani jakkoli nepřiměřený. Ze ZZVZ a zásady transparentnosti navíc nevyplývá povinnost zadavatele, aby seznámil dodavatele s nedostatky, které jeho nabídka obsahuje před tím, než je dodavatel vyloučen ze zadávacího řízení.
33. Stejně tak není důvodná námitka žalobců o tom, že se zadavatel v rámci vyloučení žalobců vůbec nezabýval jinými částmi nabídky a jinými předloženými referenčními plněními nad rámec referenční zakázky Pernštejn a Slatiňany. Skutečnost, že zadavatel ohledně některých zakázek nepožadoval objasnění, neznamená, že se jimi nezabýval.
34. Soud nepřisvědčuje žalobcům v názoru, že informace vztahující se ke způsobu prokazování kvalifikace dodavatele CENTRA – CDV služby jsou ve vztahu k podanému návrhu žalobců zásadní. Otázka hodnocení nabídky jiného účastníka zadávacího řízení a aplikace zadávacích podmínek ve vztahu k němu nesouvisí s předmětem řízení v právě projednávané věci. Jak uvedl správně žalovaný, zákonnost/nezákonnost aplikace zadávacích podmínek ve vztahu k nabídce jiného dodavatele, nemůže ničeho změnit na závěru o zákonnosti/nezákonnosti aplikace zadávacích podmínek ve vztahu k nabídce žalobců. Námitky žalobců o způsobu prokazování kvalifikace dodavatele CENTRA – CDV služby a hodnocení jeho nabídky zadavatelem tedy nesměřují proti důvodům, pro které bylo vydáno napadené rozhodnutí, a proto se jimi soud dále nezabýval.
35. S ohledem na shora provedené posouzení zdejší soud uzavírá, že výklad zadávací podmínky technické kvalifikace prezentovaný žalobci neodpovídá smyslu stanovené zadávací podmínky, resp. předmětu a účelu dané veřejné zakázky. Zdejší soud má shodně se žalovaným a zadavatelem za to, že z nabídky žalobců podané v rámci zadávacího řízení plyne, že žalobci porozuměli předmětné zadávací podmínce tak, jak ji nyní vyložil soud a jak ji vykládá i žalovaný a zadavatel. Teprve po neúspěchu v zadávacím řízení žalobci *ex post* interpretují zadávací podmínku jinak, stejně jako se *ex post* snaží změnit význam některých svých tvrzení obsažených v nabídce s poukazem na zjevné chyby v psaní. Tvrzení ve znění „Dále předkládáme Seznam významných služeb společníka VYKRUT zhradní služby a.s., který sice neobsahuje službu plnící požadavek zadavatele co do finančního objemu, ale prokazuje kvalifikovanost a odbornost společníka, tedy celé společnosti Praha 5.“ (toto tvrzení samo o sobě i v kontextu nabídky žalobců svědčí o tom, že si žalobci jsou u daného souboru referencí

vědomi nenaplnění požadavku technické kvalifikace, avšak dokládají jej pro dokreslení představy o jejich činnosti a nabytých zkušenostech) žalobci po neúspěchu v zadávacím řízení předkládají ve znění „*Dále předkládáme Seznam významných služeb společnosti VYKRUT zahradní služby a.s., který sice neobsahuje službu plnící požadavek zadavatele co do finančního objemu samostatně, ale prokazuje kvalifikovanost a odbornost společníka, tedy celé společnosti Praha 5.*“. Takový postup žalobců působí na soud zcela nevěrohodně a ryze účelově. Nadto je velmi nepravděpodobné, že by slovo „*samostatně*“ vypadlo z textu nabídky „*omylem a nepozorností*“, jak tvrdí žalobci, neboť věta „*seznam významných služeb [...], který sice neobsahuje službu plnící požadavek zadavatele [...] samostatně*“ není ani gramaticky správně.

36. V každém případě je soud ve shodě se žalovaným a zadavatelem toho názoru, že soubor referenčních plnění společnosti VYKRUT zahradní služby a.s. nesplňuje zadávací podmínku 5.4.1., neboť ani jedna služba ze seznamu nedosahuje finančního limitu 40 mil. Kč bez DPH, přičemž sčítat jednotlivé zakázky různého obsahu směřované k různým objednatelům, není pro účely předmětné zadávací podmínky možné.
37. Soud tedy ve shodě se žalovaným dospěl k závěru, že žalobci předložená referenční plnění nesplňovala podmínky technické kvalifikace stanovené zadávací dokumentací.
38. Dle § 48 odst. 2 ZZVZ platí, že „[z]adavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení a) nesplňují zadávací podmínky nebo je účastník zadávacího řízení ve stanovené lhůtě nedoložil, b) nebyly účastníkem zadávacího řízení objasněny nebo doplněny na základě žádosti podle § 46“. Dospěl-li zadavatel ke správnému závěru, že nabídka žalobců nesplňuje zadávací podmínky, resp. že zadavatelem specifikované nejasnosti nebyly žalobci objasněny, po právu vyloučil žalobce ze zadávacího řízení dle § 48 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ. Jeho rozhodnutí o vyloučení žalobců ze zadávacího řízení ani rozhodnutí o námitkách nelze v předmětných sporných otázkách považovat za rozporné s principy zadávacího řízení definovanými v § 6 ZZVZ.
39. S ohledem na výše uvedený výklad podmínek technické kvalifikace soud nespátřuje v postupu zadavatele vůči žalobcům porušení zásady transparentnosti. Zadavatel aplikoval zadávací podmínky ve vztahu k nabídce žalobců zcela v souladu se zákonem.
40. Zásada transparentnosti je uvedena v § 6 ZZVZ a jejím účelem je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Zásada transparentnosti je porušena, pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159).
41. Nabídka žalobců neobsahovala dvě reference, které by jednotlivě co do požadovaného obsahu a finančního objemu v daném časovém období splňovaly stanovené podmínky technické kvalifikace. U části referencí byla tato skutečnost zřejmá zadavateli již ze samotné

nabídky, u části referencí zahájil zadavatel proces odstraňování pochybností, a to jak vůči samotnému dodavateli, tak vůči jeho objednateli. Pochybnosti zadavatele však nebyly vyvráceny, resp. nebylo prokázáno, že dotazovaná plnění byla komplexními a nepřetržitými plněními vykazujícími všechny definiční znaky významné služby, tj. nepřetržitá údržba veřejné zeleně a venkovní úklid, o objemu dosahujícím 40 mil. Kč bez DPH. Tyto činnosti tvořily plnění daných zakázek jen z menší části, zdaleka nedosahující 40 mil. Kč bez DPH. Ačkoli dotazované zakázky působily na zadavatele jako nedostačující s ohledem na podmínky technické kvalifikace, neboť z převážné části se jednalo o stavební práce, ať už co do obsahu, tak finančního rozsahu, využil zadavatel postupu podle § 46 ZZVZ. Tímto postupem připustil možnost, že by část plnění těchto referencí mohla spočívat v nepřetržité údržbě veřejné zeleně a venkovním úklidu v požadovaném finančním rozsahu. Na druhou stranu tak zároveň získal další, bližší informace o referenčních plněních, které mohl uvést do rozhodnutí o vyloučení žalobců, a blíže tak specifikovat nedostatky nabídky žalobců. Takový postup zadavatele rozhodně neučinil zadávací řízení méně transparentním, jelikož naopak umožnil zadavateli formulovat důvody rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem, tj. jasněji, a tudíž i transparentněji.

42. Porušení zásady transparentnosti žalobci dále spatřují v tvrzeném odlišném hodnocení nabídek žalobců a dodavatele CENTRA – CDV služby, jehož technická kvalifikace byla rovněž prokazována souborem smluv v určitém časovém období, přičemž součet samostatných plnění činil zřejmě částku dosahující limitu 40 mil. Kč bez DPH. Z důvodů uvedených výše, se kterými se zdejší soud plně ztotožnil, žalovaný správní řízení v části tvrzeného preferování jiného účastníka zadávacího řízení zastavil. Žalobní argumentace směřující proti hodnocení nabídky jiného dodavatele se tedy týká nepřípustné části návrhu, a proto se jí soud dále nezabýval.
43. S ohledem na výše provedené posouzení věci soud nepřisvědčuje ani námitkám žalobců o rozporu napadeného rozhodnutí s obsahem správního spisu a se skutečnostmi, které v průběhu správního řízení vyšly najevo. Zdejší soud žádný rozpor rozhodnutí s obsahem správního spisu neshledal. Žalovaný byl povinen rozhodnout ve věci na základě skutečností odpovídajících předmětu řízení, který návrhem určili samotní žalobci (v rozsahu odpovídajícím původním námitkám dle § 241 a násl. ZZVZ). Okolnosti žalobci uváděné, avšak související toliko s nepřípustnou částí návrhu (tj. tou částí, která nenavazovala na námitky dle § 241 a násl. ZZVZ), např. skutečnosti týkající se postupu zadavatele, jenž však žalobci před zadavatelem nespороvali, skutečnosti týkající se nabídky a následného výběru dodavatele CENTRA – CDV služby, žalovaný po právu podrobněji nehodnotil.

IV. Shrnutí a náklady řízení

44. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

46. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. března 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu